

عنوان مقاله:

خیال پنهان در معماری اسلامی ایران با تکیه بر آراء سنت گرایان

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نظری و عملی در معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فلور فریادرس - دانش آموخته کارشناسی ارشد تاریخ هنر ایران اسلامی، دانشکده هنر و معماری واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

بحث از ماهیت خیال و چپستی تخیل، بعنوان عنصر ذاتی هنر، در حوزه پژوهش های مربوط به هنر، از مهمترین مباحث معرفت شناسی و زیبایی شناسی هنر است؛ این مبحث جزو تیوری های بنیادین و ذاتی هنر محسوب می شود. بدین منظور به جستجو و تبیین ابزارها و مولفه های بیان هنری جهت تجسد بخشی به آورده های خیال و ایجاد خیال انگیزی، با لحاظ قرار دادن معنای حکمی این مولفه ها از منظر سنت گرایان در هنر معماری پرداخته ایم. جهت رسیدن به مولفه های بیان هنرمند، از زاویه تجربه زیبایی شناختی تجربه مخاطب در مواجهه با اثر هنری به یک اثر معماری نگریسته ایم، و از آن به - - کیفیات زیبایی شناختی این آثار، که خود را در محمول های زیبایی شناختی (محمول های زبانی) بیان شده از جانب مخاطب - درباره این آثار، نشان می دهند رسیدیم، این محمول های زبانی نهایتا به ویژگی های زیبایی شناختی این آثار، که همان - صورت های داده شده از جانب هنرمند به ماده خام آثارند، دلالت دارند، که در واقع همان مولفه های بیان هنری برای تجسم خیال هنرمند هستند. این پژوهش با تمرکز به ایران پس از اسلام و بدون محدودیت به دوره خاصی از زمان می باشد.

کلمات کلیدی:

خیال، خیال انگیزی، مولفه های بیان، هندسه در سنت گرایی، هنر و معماری در سنت گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710489>

